

lande uden for de eksisterende internationale alliancer og fra ekstreme politiske og/eller religiøse grupper.

Den forsvarspolitiske indsats fremover – herunder økonomisk – bør derfor prioriteres langt skarpere. Det handler således om, at hjemmeværnet aldrig med våben i hånd vil være i stand til at foregribe eller besvare terrorhandlinger. Kaprede civile fly, bomber i metronen, biologiske eller kemiske masseødelæggelsesvåben i juletravlheden m.v. vil aldrig fyldestgørende kunne forebygges eller modsvares af hjemmeværnet.

Det globale paradoks, at verden på den ene side er tættere forbundet, mere oplyst og mere afhængig gennem økonomi og handel samt ikke mindst nyhedsstrømme og på den anden side er udsat for en stadig større polarisering mellem rig og fattig, har gjort det, der er blevet kaldt »den fattige mands atomvåben«, til en langt større trussel end tidligere.

Derfor ønsker forslagsstillerne den foreslåede udfasning af et helt utidssvarende hjemmeværn, fordi

- hjemmeværnet ikke på nogen tænkelig måde kan udgøre et passende modtræk til den sikkerhedspolitiske trussel,
- hjemmeværnet ikke vil spille nogen rolle i en ny sikkerhedspolitisk doktrin om forebyggende angreb,
- hjemmeværnet koster 700 mio. kr. årligt uden på mindste måde at være rustet til terrortruslen,
- våben i private hjem desuden alt for ofte har givet anledning til vådeskud, drab m.v.,
- rekrutteringen og dermed adgangen til våben og ammunition via hjemmeværnet er alt for lemfældig,
- en stor del af værnets våben ligger i hjem, hvor besidderen reelt næppe ville kunne udgøre noget værn i tilfælde af en – højst utænkelig – konventionel

krig på dansk jord. I øvrigt er varslingsperioden i påkommende fald meget lang som påvist af forsvarskommissionen.

Den 11. september og hele den efterfølgende debat om fundamentalismens, nihilismens og terrorismens årsager har tydeliggjort, hvad SF længe har påpeget, nemlig behovet for en helhedstænkning af sikkerhedspolitikken. Sikkerhedspolitik kan dels på grund af terrortruslens særlige karakter og dels på grund af den nye sikkerhedspolitiske doktrin om forebyggende angreb ikke længere operere inden for en snæver forståelsesramme af militært udstyr, ny teknologi m.v., men må i stigende grad målrette indsatsen mod på den ene side et bedre efterretningsvæsen nationalt og internationalt og på den anden side en styrkelse af en langsigtet og bæredygtig sikkerhedspolitik. Samtænkningen af både globale og lokale forhold, herunder politisk, økonomisk, miljømæssigt og socialt, er uomgængelig for at foregribe de vilkår, der skaber menneskelig afmagt, håbløshed og ufattelige afsavn og ultimativt danner grobund for fundamentalisme og terrorisme.

Det er afslutningsvis magtpåliggende for forslagsstillerne, at udfasningen af våben og materiel fra hjemmeværnet lever op til alle internationale forpligtelser, og at våben og krigsmateriel således ikke videresælges, hverken til civil brug eller til krigsførende nationer eller regioner med høj grad af ustabilitet.

Forslagsstillerne finder således, at nedlæggelse af hjemmeværnet er det eneste passende svar på den sikkerhedspolitiske trussel, og at nedlæggelsen giver anledning til delvis at imødekomme et langt mere tvungne sikkerhedspolitisk behov, nemlig behovet for nødhjælp og genopbygning efter såkaldt forebyggende krige under den nye sikkerhedspolitiske doktrin.

Skriftlig fremsættelse

Villy Søvnald (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om fremtidig humanitær bistand finansieret ved gradvis nedlæggelse af hjemmeværnet.

(Beslutningsforslag nr. B 128).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.